

Dyrektor naczelny WOJCIECH NOWICKI
Dyrektor artystyczny WALDEMAR ZAWODZIŃSKI

Gaetano Donizetti
ANNA BOLENA
opera seria w dwóch aktach
libretto – FELICE ROMANI
prapremiera – Mediolan, Teatro Carcano, 26 grudnia 1830

premiera - 6,7, 9 kwietnia 2013

Teatr Wielki w Łodzi
Instytucja Kultury Samorządu Województwa Łódzkiego

realizatorzy:

kierownictwo muzyczne	ERALDO SALMIERI
reżyseria i ruch sceniczny	JANINA NIESOBSKA
scenografia i reżyseria światła	WALDEMAR ZAWODZIŃSKI
kostiumy	MARIA BALCEREK
kierownictwo chóru	WALDEMAR SUTRYK
współpraca muzyczna	MICHAŁ KOCIMSKI
współpraca scenograficzna	KATARZYNA ZBŁOWSKA
asystenci reżysera	WALDEMAR STAŃCZUK, MARIA SZCZUCKA
inspicjenci	ZBIGNIEW PAWEŁCZYK, ANDRZEJ KOWALIK

obsada:

Enrico VIII	BOGDAN KUROWSKI PATRYK RYMANOWSKI ALEKSANDER TELIGA
Anna Bolena	SYLWIA KRZYSIEK KARINA SKRZESZEWSKA JOANNA WOŚ
Giovanna Seymour	BERNADETTA GRABIAS AGNIESZKA MAKÓWKA
Lord Rochefort	PIOTR HALICKI ROBERT ULATOWSKI
Lord Riccardo Percy	KRZYSZTOF MARCINIAK SANG JUN LEE PAVLO TOLSTOY
Smeton	AGNIESZKA MAKÓWKA OLGA MAROSZEK
Sir Hervey	MIROSLAW NIEWIADOMSKI DOMINIK SUTOWICZ

CHÓR i ORKIESTRA
Teatru Wielkiego w Łodzi
dyrygent – **ERALDO SALMIERI**

Prapremiera ANNY BOLENY - 26. opery Donizettiego miała miejsce **26 grudnia 1830** roku w **Teatrze Carcano** w Mediolanie. To pierwsze przedstawienie z Giudittą Pastą, niekwestionowaną gwiazdą ówczesnej opery w partii tytułowej, odniosło ogromny sukces i sprawiło, że w niedługim czasie opera "opanowała" największe teatry świata, stając się drugą po *Łucji z Lammermooru*, najczęściej wystawianą operą *seria* Donizettiego. W czasach nam bliższych **Annę Bolenę** odkrył na nowo **Luchino Visconti** realizując w mediolańskiej La Scali (1957r.) swoją legendarną już inscenizację z *primadonną assoluta* - **Marią Callas**. Od tej pory Annę śpiewały największe divy opery, m.in.: Leyla Gencer, Beverly Sills, Katia Ricciarelli, Renata Scotto, Montserrat Caballe, Joan Sutherland i Anna Netrebko. W naszym Teatrze **Anna Bolena** pojawia się **po raz pierwszy (!)**, jako **szósta** z kolei opera tego włoskiego mistrza bel-canta.

Libretto Felice Romaniego przedstawia dramat ostatnich wydarzeń z życia Anny Boleyn - królowej Anglii, drugiej żony Henryka VIII. Henryk zakochany już w tym czasie w Joannie Seymour, a znudzony i zirytowany władczymi zapędami żony, pragnie za wszelką cenę się jej pozbyć. Aranżuje więc cały wachlarz intryg - wykorzystując w nich dawną płomienną zażyłość Anny z lordem Ricardem Percy'em - które w konsekwencji prowadzą do eliminacji Anny.

TWÓRCZY DONIZETTI

Gaetano Donizetti był niezwykle płodnym kompozytorem oper, a w dodatku komponował je bardzo szybko; np. *Don Pasquale* skomponował w ciągu kilku dni. Gdy usłyszał, że Rossini na swojego *Cyrulika sewilskiego* potrzebował "aż"(!) dwóch tygodni, powiedział:
- Jakoś mnie to wcale nie dziwi, on przecież jest taki leniwy...

I rzeczywiście swoje opery Donizetti "wypuszczał" jak z automatu, a skomponował ich **70**. Nie wszystkie oczywiście natychmiast i wszędzie stawały się przebojami, ale już samo tempo komponowania wystarczyło, by w 1830 roku wspomniany "gigant" opery Gioacchino Rossini, po swoim *Wilhelmie Tellu* – a miał wtedy dopiero 38 lat – niespodziewanie oświadczył, że rezygnuje z komponowania oper. Tak więc mając przez kilkanaście lat wolne pole działania, Verdi dopiero zaczynał, Donizetti całkowicie zapanował nad włoskim rynkiem operowym. Z równym powodzeniem wychodziły spod jego kompozytorskiego pióra dowcipne i zabawne, "lekkie" opery komiczne jak np.: **Don Pasquale**, **Napój miłosny** i **Córka pułku**, jak i *grand opery*: **Faworyta**, **Łucja z Lammermooru**, czy historyczne dramaty – **Lukrecja Borgia**, **Maria Stuart** i **Anna Boleyn**. Bez względu na rodzaj opery, kompozycje Donizettiego zawsze były dziełami muzycznymi, które nie tylko świetnie tworzyły klimat dramaturgii poszczególnych librett, ale również zawsze pozwalały na wokalny i aktorski popis wykonawców, a karkołomne niekiedy zadania wokalne dawały te szanse tylko najlepszym.

SZEŚĆ ŻON HENRYKA VIII i ... „SZEŚCIU DONIZETTICH” JOANNY WOŚ!

Ot, taki zbieg okoliczności: w operze o drugiej żonie Henryka VIII, który owych żon miał sześć, w tytułowej partii wystąpi na naszej scenie **Joanna Woś**. A, że *Anna Bolena* to szóstka z kolei w Teatrze Wielkim opera włoskiego mistrza bel-canta i również szósta, w której nasza znakomita artystka kreuje główną rolę, to już nie jest przypadek. W 1986 roku bowiem Joanna Woś zadebiutowała na naszej scenie właśnie "w Donizettim", w *Łucji z Lammermooru*, odnosząc ogromny sukces, co przecież nie mogło być takie oczywiste: debiuty młodzieży w tak wielkich i trudnych partiach zdarzają się rzadko, a sukcesy jeszcze rzadziej. Joanna Woś już owym debiutem zasygnalizowała, że jej specjalnością wokalną stanie się bel-canto i koloratura, i... Donizetti, choć przecież jej np. Violetta w *Traviacie* i Gilda w *Rigoletcie* Verdiego czy Elwira w *Purytanach* Belliniego zachwycają publiczność i budzą zazdrość w niejednym sopranie.

Kim jeszcze "u Donizettiego" była Joanna Woś? Była przezabawną Noriną w *Don Pasquale*, liryczną ale zadziorną Adiną w *Napój miłosnym*, była też przepelnioną tragizmem *Lukrecją Borgią* i wyniosłą i dumną *Marią Stuart*. W każdej z tych ról, bez względu na to czy komicznej czy dramatycznej, dawała popis przemyślanego i dojrzałego aktorstwa, a jej wokalne mistrzostwo nie pozostawiało w nikim wątpliwości. Czy można więc mieć wątpliwości jaki będzie "szósty Donizetti" Joanny Woś? Jak na tle dotychczasowych jej ról wypadnie *Anna Bolena*? Jak wysoko artystka zawiesi poprzeczkę?

ERALDO SALMIERI - to austriacko-włoski dyrygent, który wykształcenie muzyczne zdobywał w Konserwatorium im. Giuseppe Verdiego w Mediolanie oraz w Akademii Muzycznej w Wiedniu pod kierunkiem prof. Ottmara Suitnera., a następnie w mistrzowskich klasach Pierra Dervauxa w Nicei i Carlo Marii Giuliniego w Accademia Musicale Chigiana w Sienie. Mimo, że w czasie studiów dyrygował już w Wiedniu utworami m.in. Haydna, Mozarta i Schumanna, to za swój profesjonalny start uważa *Cyganerię* Pucciniego w Monachium (1989), gdzie później zrealizował jeszcze: *Traviatę* (1990), *Nabucco* (1991) i *Madamę Butterfly* (2000).

Dalsza droga artystyczna dyrygenta, to m.in.: Sofia, Budapeszt, Brema, Wiedeń, Mińsk i teatry operowe we Włoszech, Szwajcarii, Holandii, Belgii, Szwecji, Norwegii i Brazylii. W 1997 roku Salmieri zadebiutował *Toską* w Deutsche Oper am Rhein w Düsseldorfie, a w 2008 - *Łucją z Lammermoor* w Badisches Staatstheater w Karlsruhe; w 2006 na Festiwalu w Salzburgu pod batutą dyrygenta zaprezentowano *Traviatę i Nabucco*, a w 2003 był konsultantem muzycznym kompozytora Gian Carlo Menottiego na Festiwalu Dei Due Mondi w Spoleto. W bogatym repertuarze operowym Eraldo Salmieri ma, obok już wymienionych, m.in.: *Aidę*, *Rigoletto*, *Bal maskowy* Verdiego, *Marię Stuart* i *Faworytę* Donizettiego, *Carmen* Bizeta, *Wesele Figara*, *Così fan tutte* i *Czarodziejski flet* Mozarta, *Turandot* Pucciniego oraz *Cyrulika sewilskiego*, *Włoszkę w Algierze* i *Turka we Włoszech* Rossiniego. Eraldo Salmieri dyryguje także muzyką symfoniczną, m.in. z: Orkiestrą Filharmonii Włoskiej, Filharmonią Słowacką, Narodową Orkiestrą Bretanii, Nową Orkiestrą Symfoniczną w Sofii, Węgierską Orkiestrą Symfoniczną; z tą ostatnią wykonał *IX Symfonię* Beethovena w Filharmonii Berlińskiej. Był też dyrektorem muzycznym Teatru Wielkiego w Poznaniu. W Łodzi mieliśmy okazję spotkania z **Eraldo Salmierim** podczas ubiegłorocznego **Koncertu na Wielki Tydzień**, w którym dyrygował *Stabat Mater* – Rossiniego Pergolesiego.

Realizacje oper Gaetana Donizettiego w Teatrze Wielkim w Łodzi

DON PASQUALE – premiera 30 stycznia 1982

kierownictwo muzyczne WOJCIECH MICHNIEWSKI

reżyseria LECH KOMARNICKI

scenografia TAIMURAZ MURWANIDZE

przygotowanie chóru HENRYK KARPIŃSKI

ŁUCJA Z LAMMERMOORU – premiera 19 listopada 1983

kierownictwo muzyczne ALEKSANDER TRACZ

inscenizacja i reżyseria RENZO GIACCHIERI

scenografia JÓZEF NAPIÓRKOWSKI, RYSZARD STOBNICKI

przygotowanie chóru HENRYK KARPIŃSKI

DON PASQUALE – premiera 21 stycznia 1995

kierownictwo muzyczne PIOTR WUJTEWICZ

reżyseria WŁODZIMIERZ TRACZEWSKI

scenografia ANNA BOBROWSKA-EKIERT

kierownictwo chóru MAREK JASZCZAK

ŁUCJA Z LAMMERMOORU – premiera 8 marca 1997

kierownictwo muzyczne ANDRZEJ STRASZYŃSKI

reżyseria ROMAN KORDZIŃSKI

scenografia JÓZEF NAPIÓRKOWSKI

kierownictwo chóru MAREK JASZCZAK

NAPÓJ MIŁOSNY – premiera 19 grudnia 1998

kierownictwo TADEUSZ KOZŁOWSKI

inscenizacja i reżyseria ROBERTO SKOLMOWSKI

scenografia MAŁGORZATA SŁONIOWSKA

kierownictwo chóru MAREK JASZCZAK

DON PASQUALE – premiera 27 czerwca 1999

kierownictwo muzyczne TADEUSZ KOZŁOWSKI

inscenizacja i reżyseria ROBERTO SKOLMOWSKI

dekoracje MAŁGORZATA SŁONIOWSKA

kostiumy ANNA BOBROWSKA-EKIERT

choreografia ALEKSANDRA STANISŁAWSKA

kierownictwo chóru MAREK JASZCZAK

LUKRECJA BORGIA – premiera 18 grudnia 2004

kierownictwo muzyczne TADEUSZ KOZŁOWSKI

reżyseria MACIEJ PRUS

scenografia PAWEŁ WODZIŃSKI

kierownictwo chóru MAREK JASZCZAK

MARIA STUARDA – premiera 15 października 2011

kierownictwo muzyczne RUBEN SILVA

reżyseria DIETER KAEGI

scenografia BRUNO SCHWENGL

reżyseria światła BOGUMIŁ PALEWICZ

kierownictwo chóru WALDEMAR SUTRYK

PREMIERY NOWYCH WERSJI SCENICZNYCH

Giuseppe Verdi

TRAVIATA

premiera - 27, 28 kwietnia i 12 maja

opera w trzech aktach

Akcja opery rozgrywa się w Paryżu, gdzie wiecie swoje lekkie życie piękna kurtyzana Violetta, zakochana w młodym arystokracie Alfredzie Germoncie. Związek tych dwojga spędza sen z oczu ojcu Alfreda, który nalega by Violetta zerwała – jego zdaniem – hańbiący rodzinę związek. Violetta nie wyobraża sobie życia bez Alfreda, jednak wiedząc o swojej śmiertelnej chorobie, decyduje się poświęcić swoją miłość i ukochanego.

realizatorzy:

kierownictwo muzyczne	ERALDO SALMIERI
reżyseria i inscenizacja	JANINA NIESOBSKA, WALDEMAR ZAWODZIŃSKI
choreografia	JANINA NIESOBSKA
scenografia	WALDEMAR ZAWODZIŃSKI
kostiumy	XYMENA ZANIEWSKA
przygotowanie chóru	WALDEMAR SUTRYK
współpraca muzyczna	MICHAŁ KOCIMSKI
współpraca scenograficzna	KATARZYNA ZBŁOWSKA

Giacomo Puccini

TOSCA

premiera – 17, 19 i 21 maja

opera w trzech aktach

Tosca to jedno z najpopularniejszych dzieł Giacoma Pucciniego, które od dnia premiery w 1900 roku podbija serca melomanów całego świata. Opera ma niezwykle żywą, dynamiczną akcję budowaną nie tylko przebiegiem fabularnym, ale także zróżnicowaną muzyką. Kompozytor posługiwał się, zgodnie z koncepcją Richarda Wagnera, motywami przewodnimi (do *Toski* skomponował ich blisko sześćdziesiąt). *Tosca* jest przykładem konwencji weryzmu operowego, stąd wiele bardzo realistycznych, wręcz brutalnych scen, niespotykanych w operach epoki belcanta.

Historia miłości śpiewaczki operowej Florii Toski i malarza Maria Cavaradossiego krzyżuje się niespodziewanie i dramatycznie w skutkach z polityką. I choć wydaje się, że zwycięża miłość, okazuje się jednak, że ostatecznie triumfuje zło.

realizatorzy:

kierownictwo muzyczne	TADEUSZ KOZŁOWSKI
reżyseria, inscenizacja	JANINA NIESOBSKA, WALDEMAR ZAWODZIŃSKI
scenografia	WALDEMAR ZAWODZIŃSKI
kostiumy	MARIA BALCEREK
kierownictwo chóru	WALDEMAR SUTRYK

Giacomo Puccini

MADAMA BUTTERFLY **premiera – 22 i 23 czerwca**

opera w trzech aktach

Przygotowania przed pierwszym wystawieniem opery *Madama Butterfly* bez reszty pochłoneły Giacomo Pucciniego. Studia nad Japonią, jej muzyką, obyczajami i językiem miały przynieść zwieńczenie w postaci triumfalnego powrotu kompozytora do La Scali. Jego nadzieje rozminęły się jednak z oczekiwaniami publiczności i recenzentów, którzy po premierze przepowiadali operze zapomnienie... Chłodne przyjęcie skłoniło Pucciniego do wniesienia poprawek do partytury.

Na drugą premierę wybrano kameralny teatr w Brescii, w którym wypełniona po brzegi widownia domagała się bisów aż pięciu utworów dzieła. Po tak spektakularnym sukcesie opera trafiła do Covent Garden 10 lipca 1905, a do momentu premiery w Opera Comique i Metropolitan Opera w 1906, dzieło zdążyło już podbić Buenos Aires, Montevideo, Aleksandrię, Kair, Budapeszt i Waszyngton. Warszawa usłyszała operę w 1908.

realizatorzy:

kierownictwo muzyczne	TADEUSZ KOZŁOWSKI
reżyseria	JANINA NIESOBSKA
scenografia	WALDEMAR ZAWODZIŃSKI
kostiumy	MARIA BALCEREK
kierownictwo chóru	WALDEMAR SUTRYK

SPEKTAKLE POWRACAJĄCE DO REPERTUARU

Georges Bizet

CARMEN

14 kwietnia

opera w czterech aktach

premiera – 18.11.2006

Carmen jest jedną z najpopularniejszych i najchętniej oglądanych oper na świecie. Tym bardziej zdumiewa fakt, że prapremiera dzieła Bizeta w 1875 r. w Paryżu była... totalną kląpą, którą autor przeżył bardzo boleśnie.

Dzieło, którego główną postacią jest pełna namiętności i erotyzmu Cyganka-przemytniczka popychająca żołnierzy do dezercji, śpiewająca i tańcząca w oberżach – nie bardzo przystawało do konwencjonalnej wizji opery. Początkowo prasa nawoływała nawet do zakazu wpuszczania nieletnich na widownię tego „niemoralnego spektaklu”. Jednak ta nietypowa, jak dla opery, tematyka szybko stała się największym atutem przedstawienia.

Tragiczne dzieje Carmen – kobiety świadomej i samodzielnie decydującej o swoim losie, okazały się tak intrygujące, że opera w niedługim czasie zdobyła ogromną popularność, która trwa do dziś.

ZŁOTA MASKA dla MILANA DAVIDA za najlepszą scenografię w sezonie 2006/2007

realizatorzy:

kierownictwo muzyczne **TADEUSZ WOJCIECHOWSKI**
 reżyseria **LACO ADAMIK**
 scenografia **MILAN DAVID**
 choreografia **DOBROŚŁAWA GUTEK-WOŹNIAK**
 kierownictwo chóru **WALDEMAR SUTRYK**

Frederic Loewe

MY FAIR LADY **17 i 18 kwietnia**

musical

premiera – 12.10.2009

My Fair Lady – najbardziej znany i klasyczny musical na świecie – powstał w 1956 r. na motywach *Pigmaliona* George'a Bernarda Shawa. Autorem libretta jest Alan Jay Lerner, a muzyki - Frederick Loewe. Musical grano przedpremierowo w Schubert Theatre w New Haven, a następnie od 15 lutego 1956 r. przez cztery tygodnie wystawiany był w Erlanger Theatre w Filadelfii. Jego broadwayowska premiera miała miejsce 15 marca 1956 r. w Mark Hellinger Theatre, gdzie odbyło się 2717 przedstawień (rekordowa na owe czasy liczba). W 1964 r. powstała nagrodzona ośmioma Oscarami adaptacja filmowa *My Fair Lady* z Audrey Hepburn i Rexem Harrisonem w rolach głównych.

Akcja spektaklu dzieje się w XIX-wiecznym Londynie, gdzie językoznawca, prof. Higgins, zakłada się z przyjacielem, że przemieni uliczną kwiaciarkę w damę z wyższych sfer. Obiektem eksperymentu staje się nieokrzesana Eliza Doolittle. Musical *My Fair Lady* od wielu lat uznawany jest za największy światowy sukces w swoim gatunku, a piosenki takie jak „Przetańczyć całą noc”, „Tak chciałabym”, „Tę ulicę znam” czy „Jeden mały szczęścia łut” na trwałe weszły na listę szlagierów.

realizatorzy:

kierownictwo muzyczne **DARIUSZ RÓŻANKIEWICZ**
 reżyseria **MACIEJ KORWIN**
 scenografia **JERZY RUDZKI**
 choreografia **JOANNA SEMEŃCZUK**
 ruch sceniczny **BERNARD SZYC**
 kierownictwo chóru **WALDEMAR SUTRYK**
 reżyseria światła **SZYMON LENKOWSKI**

Gaetano Donizetti

MARIA STUARDA 21 kwietnia

opera w dwóch aktach

premiera – 15.10.2011

Donizetti skomponował *Marię Stuardę* w ślad za popularną w dobie romantyzmu legendą o tragicznych losach szkockiej władczyni XVI wieku. Obecne w historii pokłady tajemniczości stanowiły idealną oprawę dla dzieł, które powstawały w czasie tej zagadkowej epoki. Fundamentem, na którym Donizetti zbudował swoją operę, była często wówczas wystawiana adaptacja tragedii Fryderyka Schillera *Maria Stuart*. Jednak w procesie powstawania utworu, kompozytor wspólnie z autorem libretta Giuseppe Bardarim uprościli schillerowską intrygę i wykluczyli liczne postaci lub połączyli je w jedną.

Libretto opery, częściowo oparte na faktach z życia Marii Stuart i zawierające wątki biograficzne, skupia się wokół zawitych relacji pomiędzy nią a jej kuzynką – angielską królową Elżbietą I. Ważną częścią fabuły jest burzliwa konfrontacja dwóch władczyń, która w rzeczywistości nigdy nie miała miejsca, ale która złożyła się na przejmującą historię nieszczęśliwej miłości, zniszczonej w imię władzy i opłaconej najwyższą ceną, jaką jest ludzkie życie.

realizatorzy:

kierownictwo muzyczne	RUBEN SILVA
reżyseria	DIETER KAEGI
dekoracje, kostiumy	BRUNO SCHWENGL
reżyseria światła	BOGUMIŁ PALEWICZ
współpraca muzyczna	MICHAŁ KOCIMSKI
kierownictwo chóru	WALDEMAR SUTRYK

Z okazji MIĘDZYNARODOWEGO DNIA TAŃCA

GALA BALETOWA - 30 kwietnia

Pierwsze widowisko baletowe zrealizowane na naszej scenie przez **Dominika Muśkę** - kierownika baletu, będące niejako prezentacją i wizytówką zespołu i jego szefa. Spektakl składający się z dwóch części zawiera fragmenty przedstawień będących niegdyś w repertuarze naszego Teatru, jak i zupełnie nowe, przygotowane specjalnie na ten wieczór. Zobaczymy więc najbardziej efektowne sceny m.in. z: *Wolfganga Amadeusa*, *Snu nocy letniej* w chor. G. Veredona, *Dziadka do orzechów*, *Giuseppe* i *Jezióra łabędziego* w chor. G. Madii, *Romea i Julii* w chor. J. Makarowskiego oraz popisowe „numery” m.in. z *Korsarza*, *Córki źle strzeżonej* i *Esmeraldy*. Wieczór uzupełniają choreografie: Maurice Bejarta, Alvina Aileya, Frederica Ashtona, Alici Alonso, Mariusa Petipy i Julesa Perrota.

Wykonawcy: **soliści, koryfeje i zespół baletowy** Teatru Wielkiego w Łodzi oraz uczniowie **Ogólnokształcącej Szkoły Baletowej** im. F. Parnella w Łodzi.

realizatorzy:

reżyseria	DOMINIK MUŚKO
scenografia	KATARZYNA ZBŁOWSKA
kostiumy	MARIA BALCEREK
reżyseria światła	SŁAWOMIR ZABAWA
asystenci choreografa, pedagodzy	ANNA FRONCZEK-LEWANDOWSKA, LUBA BAKHAREVA
inspicjentka	ANNA KRZEMIŃSKA

PROGRAM
REGIONALNY
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

Łódzkie

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI FUNDUSZ
ROZWOJU REGIONALNEGO

INFORMACJA NA TEMAT REALIZACJI PROJEKTU

Poprawa infrastruktury budynków Teatru Wielkiego w Łodzi

Projekt współfinansowany przez Unię Europejską z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego oraz budżetu samorządu województwa łódzkiego

Całkowita wartość projektu: **46 912 321,29 PLN**

Dofinansowanie z EFRR: **31 490 680,12 PLN**

okres realizacji 2008 - 2013

Głównym celem projektu jest kształtowanie i rozwijanie kulturowej tożsamości regionalnej w województwie łódzkim w oparciu o sztukę operową.

Projekt został podzielony na **trzy główne zadania**. W ich ramach wyszczególniono podzadania tematyczne:

1. Rozbudowa i przebudowa budynku technicznego Teatru Wielkiego w Łodzi

Podzadanie 1. Rozbudowa i przebudowa budynku technicznego Teatru Wielkiego w Łodzi. Planowana inwestycja polegała na: rozbiórce budynku gospodarczego, remoncie istniejącego budynku technicznego oraz **wybudowaniu nowego budynku** na przyległej działce Teatru, który będzie spełniał funkcje: magazynu wielkogabarytowych dekoracji, ślusarni oraz magazynu kostiumów. Stworzono jednocześnie możliwość przemieszczania tych dekoracji pomiędzy istniejącym, a nowym obiektem, co w znacznym stopniu poprawiło walory użytkowe i funkcjonalne. Nowy budynek techniczny spełniający w/w funkcje pozwala wykluczyć dotychczasową konieczność wynajmu powierzchni magazynowych poza Teatrem i ponoszenia związanych z tym kosztów.

W nowym budynku technicznym (2000 m.kw.) znajdują się:

- magazyn kostiumów (324 m.kw.)
- magazyn dekoracji (492 m.kw.)
- ślusarnia (371 m.kw.)

łącznie ok. 1200 m.kw.

oraz pracownie: krawiecka, damska i męska, modelatornia, scenograficzna, szewska, kapeluszy oraz pomieszczenia biurowe

Podzadanie 2. Zbiornik podziemny przeciwpożarowy dla Teatru Wielkiego w Łodzi.

Przedmiotem projektu było wybudowanie zbiornika przeciwpożarowego z orurowaniem oraz przebudową zewnętrznej instalacji wodno-kanalizacyjnej. Powiększony trzykrotnie zbiornik przeciwpożarowy znacznie poprawił bezpieczeństwo Teatru: do czasu przyjazdu zewnętrznych jednostek gaśniczych, Teatr może sam bronić się przed pożarem w rozbudowanym systemie instalacji zraszaczowych i tryskaczowych. Roboty budowlane związane z wybudowaniem podziemnego zbiornika przeciwpożarowego zostały zakończone 15 listopada 2010 r.

2. Modernizacja zaplecza technicznego sceny głównej Teatru Wielkiego w Łodzi

Przedsięwzięcie obejmowało modernizację zaplecza technicznego sceny głównej Teatru Wielkiego w Łodzi. Celem przedsięwzięcia jest podniesienie poziomu technicznego urządzeń stanowiących wyposażenie sceny Teatru Wielkiego w Łodzi, umożliwiające poprawę jakości realizacji przedstawień. Modernizacja obejmowała następujące grupy urządzeń:

- urządzenia napędowe sceny,
- instalację energetyczną obwodów oświetlenia sceny.

Efekt modernizacji jest rozszerzenie możliwości inscenizacyjnych oraz spełnienie obowiązujących norm technicznych w zakresie bezpieczeństwa pracy. W szczególności dotyczy to instalacji elektrycznych, pracujących ponad 40 lat oraz przestarzałych w obecnej chwili mechanizmów sceny. Przedmiotem modernizacji były urządzenia i systemy zlokalizowane w obrębie sceny i kieszeni scenicznych Teatru Wielkiego w Łodzi.

Efekt modernizacji:

- wyposażenie sceny w nowoczesne urządzenia napędowe, zapadnie, wózki, sztankiety
- wymiana instalacji elektrycznej, której stan techniczny groził koniecznością zamknięcia Teatru ze względu na niespełnienie warunków ochrony przeciwporażeniowej dla obsługi Teatru oraz artystów
- wymiana parku oświetleniowego

3. Modernizacja zabytkowego wystroju, modernizacja holu szatniowego na potrzeby stałej sceny kameralnej do realizacji małych form operowych, modernizacja instalacji wewnętrznych oraz wyposażenia pomieszczeń budynku głównego Teatru Wielkiego w Łodzi

Podzadanie 1. System zarządzania budynkiem BMS.

Zadanie obejmowało wykonanie instalacji Systemu Zarządzania Budynkiem (BMS - Building Management Systems) w budynku głównym oraz budynku technicznym Teatru Wielkiego w Łodzi. Oprogramowanie, o którym mowa jest przeznaczone do obsługi i integracji wszystkich niskoprądowych systemów budynkowych. Posiada rozproszone bazy danych, inteligencję oraz funkcje procesowe poprzez wykorzystanie sterowników sieciowych. Dzięki rozproszonej inteligencji wielu użytkowników posiada pełny dostęp do wszystkich punktów systemu w czasie rzeczywistym, a odporność na awarie jest przez to dużo większa od systemów scentralizowanych.

Podzadanie 2. Modernizacja systemu wentylacji mechanicznej i klimatyzacji w Teatrze Wielkim w Łodzi. Projekt obejmował swym zakresem wykonanie maszynowni wody ziębniczej w budynku technicznym wyposażonej w dwa agregaty chłodnicze, schładzające powietrze zewnętrzne wraz z niezbędną instalacją oraz armaturą. W dniu 09 grudnia 2011 r. zakończono czynności odbiorowe.

Podzadanie 3. Wewnętrzna instalacja elektryczna oraz rozbudowa rozdzielnic na budynku głównym Teatru Wielkiego w Łodzi. Projekt modernizacji instalacji elektrycznej obejmował swoim zakresem budynek główny z wyłączeniem widowni, sceny i pomieszczeń znajdujących się w rejonie sceny oraz powierzchni w holu głównym, na której przewidziano wydzielenie sceny kameralnej. Natomiast w budynku technicznym dokonano wymiany źródła zasilania napędów układu Samoczynnego Załączania Rezerw w stacji transformatorowej.

Podzadanie 4. Modernizacja zabytkowego wystroju, modernizacja holu szatniowego na potrzeby stałej sceny kameralnej do realizacji małych form operowych, modernizacja instalacji wewnętrznych oraz wyposażenia pomieszczeń budynku głównego Teatru Wielkiego w Łodzi. Projekt modernizacji zmienia w części układ funkcjonalny obiektu wprowadzając na parterze salę kameralną dla 196 widzów. Poprzez wprowadzenie dodatkowych biegów schodowych oraz otwarcie klatek schodowych balkonu uczytelnia układ przestrzenny kularów pełniących funkcję drogi ewakuacyjnej dla widzów, w istotny sposób poprawiając orientację i ułatwiając poruszanie się użytkowników w budynku, w tym także w sytuacjach zagrożeń bezpieczeństwa.

Efekty:

- modernizacja holu szatniowego na potrzeby stałej sceny kameralnej
- modernizacja posadzek, ścian, sufitów podwieszanych, prace sztukatorskie i malarskie;
- wymiana instalacji elektrycznych, wprowadzenie pełnej klimatyzacji pomieszczeń.
- modernizacja wnętrza, ciągów komunikacyjnych w Teatrze, usunięcie barier dla niepełnosprawnych
- instalacja zintegrowanego systemu zarządzania instalacjami BMS

INSTYTUCJA KULTURY SAMORZĄDU WOJEWÓDZTWA ŁÓDZKIEGO

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.

Teatr Wielki w Łodzi

pl. Dąbrowskiego, 90-249 Łódź

www.operalodz.com

Kasa biletowa

od poniedziałku do piątku: 12.00–19.00

telefon: 42 633 77 77

Biuro Obsługi Widzów

od poniedziałku do piątku: 8.00–16.00

tel: 42 633 31 86

e-mail: widz@teatr-wielki.lodz.pl

Kontakt dla mediów

Aleksandra Mysiakowska

Kier. działu marketingu i promocji

Teatr Wielki w Łodzi

90-249 Łódź, pl. Dąbrowskiego

tel. 42 631 99 49

e-mail: a.mysiakowska@teatr-wielki.lodz.pl